

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkah pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20,—, polletno K 10,—, četrtletno K 5,—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30,—. — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Franciškanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirane pisme se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po: pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Pozor, slovenski železničarji! Pozor goriški Slovenci!

Trst, dne 19. julija.

„Zveza jugoslovanskih železničarjev“ sklicuje za nedeljo, dne 3. avgusta t. l. v Gorici velik protestni shod proti nemško-nacionalnim mahinacijam na goriskem državnem kolodvoru. Ni nam treba drugega, nego da izgovorimo ime zloglasnega Wieserja, goriskega postajenačelnika, za kaj nam gre. Wieser je ekspozent nemškega „Volksrata“, ki je bil poslan v Gorico, da dela tamkaj nemško-nacionalno politiko. Kot železniški uradnik je sicer skoz in skoz nesposoben, saj so ga celo Nemci sami kot takega označili, toda kot nemško nacionalni agitator je merodajnim faktorjem dobrodošel in zato ga tudi drže. Proti temu nemškemu nadzoru je za svoj čas nastal pravcati vihar ogorčenja ravno tako med Slovenci kakor Italijani v Gorici. To je moža menda poučilo, da mora biti na vročih goriskih tleh vsaj kolikor toliko previden, ako noče, da ga ljudska nevolja požene tja, od koder je prišel. Ostal je sicer stari nemško nacionalni nadzorež, toda delal je bolj pritaženo in previdno in pazil se je vsaj toliko, da z javnostjo bi prihajal v preveliko nasprotje.

V zadnjem času pa so se razmere zopet izpremenile. V svoji pangermanski nadutosti, ki mu jo še pomnožuje njegova duševna inferiornost, je menda zopet začel pozabljati, da se nahaja na tujih tleh, na katerih se mu je obnašati tako, kakor se obnaša vsak sposoben gost. Možno se je vsled slovenske prizanesljivosti — od Italijanov se mu itak ničesar več ni treba bati — prevzel in danes menda misli, da živi tam kje v sredi „Germanije“, kjer mu je dovoljeno vse. Vrgel je raz sebe zopet hinavsko krinko in začel se je ponovno gerirati kot nemško nacionalni petelin najhujše vrste. Nemško nacionalni sistem na goriskem državnem kolodvoru je ponovno začel pokazovati svoje rožičke.

Wieser je začel slovenske delavce preganjati in po krivici odpustiti iz službe, na njihovo mesto pa importira tuje železničarje. V zadnjem času se vrši na goriskem tržaškem kolodvoru zlastimatična importacija nemškega delavstva iz Korške in iz drugih krajev, istočasno pa se domače slovenske delavce izpodriva, ali celo meče na cesto. To je nesramna nemško nacionalna provokacija, proti kateri mora slovensko občinstvo kar najodločnejše protestirati. To Wieserjevo postopanje

je tako predrzno, da mora razburiti tudi najmirnejšega človeka, in to postopanje si slovenski železničarji že v svojem socialnem interesu ne bodo dali dopasti. Od dne do dne nam prihajajo pritožbe nad Wieserjevimi mahinacijami. Proti tem razmeram moramo nastopiti z vso silo, ako nočemo, da nam oholi Wieser lepega dne zadnjega slovenskega delavca ne vrže na cesto.

Da merodajnim činiteljem na nedvoumen način povemo, da smo Slovenci in zlasti slovenski železničarji Wieserjevih frivolnosti do grla siti, v to svrhu sklicuje „Zveza jugoslovanskih železničarjev“ omenjeni javni protestni shod. Slovenske železničarje goriske proge in goriske Slovence sploh opozarjamo na shod, na katerega bodo vabljeni tudi državni poslanci za danes in pozivljamo vse naše zaupnike, da razvijajo zato protestno akcijo za sedaj najintenzivnejšo agitacijo.

Slovenski železničarji! Goriški Slovenci! Prihitite v ogromnem številu na javni ljudski shod, ki ga sklicuje „Zveza jugoslovanskih železničarjev“ v nedeljo, 3. avgusta t. l. ob 5. uri popoldne v prostorih hotela „pri Jeleni“ v Gorici. Dnevni red: Protest proti zapostavljanju in izpodrivanju slovenskega železničarstva in proti importiranju tujega nemškega delavstva od strani postajenačelstva na goriskem državnem kolodvoru.

Na shodu bodo govorili: strokovni tajnik tov. Vekoslav Mrak, tov. dr. Josip Mandić in predsednik „Zveze“ tov. Ivan Škerjanc. Na shod so povabljeni tudi državni poslanci. Torej dne 3. avgusta vsi na shod!

Odbor.

Nemški časopisi proti slov. šolam v Trstu.

„Deutsche Stimmen“, ta revni listič, ki živi od samih laži in hujskarij napram Slovincem, se neprestano vmešava v naše tržaške razmere, o katerih nima niti najmanj pojma. Te pravice bi mu ne odrekali, če bi poročal resnico; toda kakor se vidi je temu lističu, kadar gre za gonjo proti Slovincem, resnica popolnoma tuja. Pred par dnevi je začel razlagati, da Slovenci v Trstu ne potrebujejo nobenih obrtnih šol. V tem pa, da se je nameravalo prirediti pred tržaškim namestništvom protestni shod v syrho dosege slovenske obrtne šole v Trstu, vidijo nemške „štimce“ čisto navadno komedijo in provokacijo. (Kako se Nemci vjemajo z Italijani!) Človek, ki vsebine nemških buč okoli omenjenega časopisa ne pozna, bi si mislil, da so

gospodje o celi stvari premalo informirani ali pa, da so tako bedasti, da ne znajo niti abecede. Saj bi v nasprotnem slučaju vendar ne mogli trobiti v javnost takih neresnic. A omenjenim gospodom so naše težnje in upravičene zahteve po slovenski obrtni šoli prav dobro znane; oni so le tako zlobni in hinavski, da namenoma pretvarjajo resnico v laž ter si na ta način hladijo jezo, ki jo goje do vsega, kar je slovenskega; Slovence bi najraje v žlici vode potopili. To je slika nemške kulture, ki se od barbarov na avstralskih otokih prav malo razlikuje. Mislimo, da se narod, ki svojemu sosednjemu narodu ne privoščiti niti trohice izobrazbe, pač ne more prištevati k kulturnim narodom. Nemški nacionalizem, oziroma nemško sovraštvo do Slovincem pokrije vso nemško kulturo s smradljivim in z blatom pokritim plaščem. S takim pečatom na čelu se bojujejo proti vstajajočemu Slovincu, ki mora ob misli na to nemško sodro sprejeti vase tim večji srd in stud do nje. Ravno živi dokaz nemškega barbarstva nam daje dosti poguma za odpor proti nemškemu nacionalizmu. Človeško bitje res ne ve, kako naj bi se izrazilo napram takim pobesneležem, ki nam odrekajo celo šole. In vprašati se moramo, kako je to dandanašnji sploh mogoče? Ko bi bili pred Kristusovim rojstvom, bi se temu ne bilo čuditi. Toda svet vendar napreduje.

Zal, da je vsa izobrazba enostranska, kar se najbolje vidi pri Nemcih. To pa je velika ovira človeštva, ki se vsled tega duševno skoraj ne more razvijati.

Gojiti na eni strani izobrazbo, na drugi pa vlivati v ljudska srca nacionalno sovraštvo, to ni nikakoli kulturno delo in je vredno zaradi tega najglobokejšega sovraštva in zaničevanja. Mi, Slovenci, uporabljamo nacionalizem v dosego svojih na-

Slovenci! Potniki!

Te dni ima južna železnica svoj cvetlični dan za nemške zavode! Ne dajte se izrabljati nemškim kapitalistom!

rodnih pravic, dočim ga Nemci le izrabljajo s tem, da se ga oklepajo kot orožja, ki je nabrušeno v ta namen, da Slovincem odreže še tisto trohico narodnih pravic, ki jih danes še uživajo. In zakaj postopajo samo proti Slovanom tako barbarško? Cemu ne tudi proti Italijanom in drugim? Ali se jim je treba bati samo nas? No, resnica je, da se nobeneag drugega ne boje tako, kakor pa Slovanov. Videči pa, da bo nekoč igral vlogo tisti narod, ki bo posedoval Trst, jih strašno jezi, kadar slišijo, da zahtevajo Slovenci v Trstu poleg drugih tudi slovensko obrtno šolo. Si pač mislijo, da bi prišel Trst kar čez noč v roke Slovincem, če bi isti imeli slovensko obrtno šolo. Toliko so pa Nemci že pametni, da vedo, da je obrtno šolstvo za industrijski razvoj največje važnosti. Ker pa oni prežijo na Trst kakor mačka na miš, zato je umevno, da bodo vedno, pri vsaki priliki ruvali

proti našim zahtevam glede obrtne šole. Samo to napako imajo Nemci, da si domišljujejo, da bodo prišli do nemškega Trsta s pomočjo Italijanov, tistih Italijanov, ki neprestano hrepene po tem, da bi se priklopil Trst k italijanskemu kraljestvu. Nemci si s tem, da podpirajo Italijane, čemur so bile dokaz letošnje volitve, sami sebi kopljejo grob. Nemci bi morali imeti že toliko pameti v glavi, da bi vedeli, da se zveza italijanskih iredentistov z nemškimi avstrijski, patrijoti ne vjema ravno tako imenitno. A Nemci so pripravljeni se zvezati tudi s hudicem, če je isti nasproten slovenskemu narodu. Nemci naj le pomagajo Italijanom rogoviliti proti slovenskim šolskim zahtevam; nekega lepega dne pa jo bodo dobili od Italijanov po grbi, in zdihovali bodo: kľofute so hvaležnost za trud, ki smo ga izkazovali Italijanom s tem, da smo jim pomagali udrihati po Slo-

H. Suttner, Ljubljana, Mestni trg 25.

Samo! K 4-10. Samo! K 4-10.

Št. 410 Nikel ank. rem. Rosk. jako dobro idoča samo K 4-10.

Najbogatejša zaloga vseh vrst ur kakor tudi največja izbira zlatnine in srebrnine po jako nizkih cenah.

Zahtevajte cenik, kateri se razpošilja zastonj in poštne prosto.

Lastna prot. tovarna ur v Švici.

:: Tovarniška znamka „IKO“. :: Zastopstvo tovarne ur „ZENITH“.

LISTEK

PAVEL BERTNE:

Otrok ljubezni.

(Dalje.)

»Kar pa se tiče onega drugega... vam hočem storiti uslugo, za katero so imeli vsi ti ljudje premalo poguma. Oni drugi...«

Stopila je tako blizu, da je Marta začutila njeno sapo, in sikhnila z okrutnostjo smrtne sovražnice:

»Onj drugi je — mrtev.«

»To ni resnica!...«

»Mrtev je. Ubili so ga pri Rejšofenu... Vsi vemo to z gotovostjo, odkar je Florestan poprašal v Versalju pri njegovih tovariših... Po-vedali so mu vse...«

Okrenila se je, kakor da hoče iti svojo pot:

»Res bi bilo boljše, draga moja, da nataknete svojemu otroku čepico, kakor pa da se izpostavljate z...«

Prekinila se je...

Marta se je bila zrušila na parket kakor mrtva...

Ta hip je pritekel nekdo... moški... planil je k Marti...

Bil je oče Florestan:

»Ah, reva... ubogo, ubogo de-
te!...«

In pozabivši popolnoma, da govori z zvezdo, je vzkliknil nad Parižanko:

»Nesrečnica! Kaj ste rekli... kaj ste storili!...«

Parižanka je zmignila zamišljivo z rameni:

»Saj vem že naprej: prepri v zbiralnici, pet frankov globe... tako stoji na deski. Kar odtrgajte mi jih, dragi moj.«

In obrnila mu je hrbet.

Stari režiser pa je zamrmral:

»Ah, prekleto babe, prekleto ba-
bel!...«

In z močjo, ki mu je ne bi bil pripisal nihče več, je vzdignil oneseščenko ter jo odnesel h gospe Olimpiji.

Prišel je tjakaj oblenes s Teodorjem. Teodor je bil ves razburjen in poparjen. Ah, on ni bil vajen, da bi ženske tako zavračale njegovo laskanje.

Olimpija je skoro izgubila glavo, videča ta tragični povratek...

»Moj Bog,« je vzkliknila. »kaj pa je, Florestan?«

»Kaj vem jaz! Našel sem gospo Marto v zbiralnici...«

»V zbiralnici!...« sta vzkliknila mati in sin kakor iz enega grla.

»In Parižanka ji je ravno pravila, da je gospod de Rožegi mrtev. Ko je gospa Marta slišala to, je padla v nezavest, kakor vidite...«

»A kaj je vendar počela v zbiralnici?«

»Ah... to pa vprašajte svojega sina... on ve to bolje kakor jaz...«

Tako govoreč, bruhla kratke od-
govore in vprašanja, sta se trudila

Florestan in Olimpija, da bi vzdramila ubogo Marto k zavesti.

Olimpija je dvignila zdajci glavo proti Teodorju:

»Torej je res... Bil si z njo... Pa kako se je zgodilo?«

Odgovoril je s tihim glasom:

»Povem ti... povem ti vse, mama.«

Pokazal je z roko na starega Florestana, sklonjenega nad Marto.

»Samo ne vpričo njega,« je zamrmral.

Olimpija je prašala z istim gla-
som:

»Mari sta se sprla?«

»Da,« je dejal in namršil obrvi.

»Torej ne gre?« je vztajala mati s tesnobno rodovednostjo.

Čisto tiho je bil izgovoril te poslednje besede... niti Florestan se ni zmenil zanje... Marto pa je prešinil ravno v tem trenutku močan trepet...

Morda je slišala mlada žena v trenutku, ko se je vzdramila v življenje, to vprašanje matere in odgo-
vor njenega sina?...

Toda Olimpija je vzkliknila takoj:

»Poglejte oče Florestan... saj ji je že bolje... Zda nam ne preostaja drugega, kakor da se vam zahvali-
mo.«

Marta pa se je dvignila s silnim naporom.

»Sama ne ostanem tu... ne, ne... z njim ne!... Ne, nočem!«

Florestan, ki je že odhajal, se je ustavil; kolena so se mu kar zašibila, ko je zaslišal te besede.

Olimpija, ki ni imela posebno dobre vesti, je prašala v zadregi:

»Tak povej no, mala moja, zakaj nočeš ostati pri meni?«

»Zato, ker je vaš sin pri vas!«

V Teodorju je vzkopela jeza:

»Vse to je samo zato, ker sem ji malo pomečkal krilo, ko sem ji dvoril... Prava reč!... Imel sem vendar pravo! — saj sem vedel, da je svobodna... Bogme, ona pa se dela, kakor da sem jo hotel zadaviti z nje-
no pozlačeno hčerjo vred!...«

»Ali boš hčerjo bedak!...« je vzkliknila Olimpija srdito. In dodala je, poizkušaje popraviti, kar se je bilo zgodilo: »Jeza ga zapeljuje... Premisli vendar, dragica... Saj sem jaz tu... pri meni se ti ni bati ničesar.«

Marta pa je zmajala obupno z glavo:

»Slišala sem vas... ko ste ga prašali: torej ne gre? Vedeli ste vse, bili ste sporazumljeni z njim. Sramota je!...«

In med krčevitim jokom je vzkliknila:

»Jaz hočem proč... proč od tod!...«

»Kam pa pojdeš, nesrečnica, s svojim otrokom?«

»Ne vem... Kamor koli... Tu-kaj nisem varna... Ah, mili Bog, saj niti ne vem, če je varna moja ma-la!...«

»Nori... zmešalo se ji je!...«

je kriklil Teodor.

»Norim... da...« je jecljala Marta, plakaje neutешeno. »Norim od obupa... Moje življenje je končano! Izgubila sem vse... najblazje bitje, edino, ki me je ljubilo... edinega, ki sem ga ljubila jaz... blaznim, da — prav imate...«

»Kaj bo pa s tvojim otrokom?«

»Tudi zaradi njega pojdem stran. Bojim se tu... bojim se tega človeka...«

Ob silnem strmenju vseh navzočih je šla, zmetala par kosov obleke, ki jih je imela s seboj, v culo, ter vzela svojo ljubljeno, ki je spalo mirno v zibelki.

»Zibelka je vaša,« je zamrmrala trepetaje.

Z nepopisno skrbjo je zavila malo, da je ne bi zeblo na prostem.

Bedasta od osuplosti sta jo gledala Olimpija in Teodor.

»Ah, dete moje,« je vzkliknil Florestan, ki se ni mogel več pre-magati, »ali veste vsaj, kam poj-dete... ob tej uri... in v tem zbe-ganem mestu!«

»Ostane mi hvala Bogu, še ne kaj denarja... in Bog bedi nad ne-srečnimi... njemu se zaupam!«

Ze je prestopila prag.

»Tako je vendar ne morete pu-stiti od hiše!...«

»S silo je ne morem zadržati,« je zamrmrala Olimpija.

(Dalje.)

vencih. Naj le uprizarjajo proti našim šolskim zahtevam, kar hočejo, mi jim ust ne moremo zamašiti, ker je končno vsakemu na prostu dano, da žveketajo, kar se mu poljubi. S svojim žveketanjem pa Nemci ne bodo drugega dosegli kakor to, da bodo padli skozi dva stola in da bodo morali sanje o Trstu obesiti na klin. Nemci pač nimajo niti najmanj pravice rogoviliti v Trstu, kajti Trst je slovensko in italijansko mesto. Sicer pa vemo, da imajo Nemci pri tem namen, najpoprej uničiti Slovence, potem pa planiti po Italijanih. Italijani tudi mislijo, da je najboljšje, če jih Nemci podpirajo vsaj toliko časa, dokler bo še kak Slovenec v Trstu. cela stvar bi bila v slučaju, da bi Slovence res pokončili odvisna od tega, kateri bi bil potem močnejši, Italijan ali Nemec. Mi pa smo prepričani, da bi zmagal italijanski iredentizem. Italijani imajo samo to pred očmi, kako se čimprej otresti Avstrije. V ta namen imajo razne zveze z uplivnimi in odločilnimi faktori v Italiji. Nemci bi morali vse to vedeti. Če so avstrijski Nemci res avstrijski patrioti, potem bi morali stati blizu Slovincem, od strani katerih avstrijska vlada nima pričakovati takih sitnosti, kakršne jej bodo nagradili Italijani v toliki meri, da jej bo močno šumelo po ušesih. Ta dva volkova, Nemec in Italijan, pa nas tržaške Slovence ne bodo uničili pod nobenimi pogoji, zato mislimo da do boja med Nemci in Italijani na grobu tržaških Slovincem ne bo prišlo nikdar, oba naroda imata namen uničiti najprej Slovence, potem se šele spoprijeti med sabo. Minule volitve pa so pokazale, da to ne bo šlo tako lahko v bodoče pa se hočemo Slovenci še bolj poprijeti dela. Ker pa vemo, da bo imel naš boj veliko več uspeha tedaj, kadar bomo imeli za naš naraščaj zadostno število vsakovrstnih šol, se bomo bojevali za šolstvo do skrajnosti in to tembolj ker vidimo, da imajo Nemci in Italijani tak strah pred slovenskim šolstvom, kar gotovo ni slabo znamenje.

Slovenska zemlja.

Od Vrhnike.

Strankarski boj se je zanesel že v vsako gorsko vas. Klerikalci so se vrgli posebno na gasilce. Toda ljudje so ravno pri tem zapazili, da klerikalci nimajo čistih namenov. Zato je zanimivo, kar se je zgodilo zadnjič, ko so dali kmetje našemu Gostinčarju tak odgovor na njegovo hujškanje, kakršnega ni pričakoval. Naš narod je tu kruto varan. In to je naš priprosti človek kolikor toliko začutil, da ni tu ljudi, ki bi ga iz zgolj ljubezni do naroda poučili o koristarstvu in v nezanimanju naših strank za narodno dobro, ki bi ga poučili o brezpomembnosti pa o škodi slov. strankarskega boja.

Zgledujte se, slovenski poslanci, zgleduj se, Gostinčar; priprosti kmet ti je povedal, da si slabič, nezmožen kaj doseči (razum mandat), da si zdražbar, ki narod razcepljaš in brata proti bratu ščuvaš.

Si li slišal? Priprosti kmet ti je rekel: »V gasilstvu se ne vpraša po veri ali neveri, po klerikalizmu ali liberalizmu. Skupna sreča vseh zahteva pomoč vsakemu. Gasilstvo je skupna institucija proti skupni nesreči.« Zadnji atentat sl. državnih poslancev na gasilstvo je sličen onemu na Sokolstvo in C. M. družbo, samo da bo morda naš kmet bolj uspešno brcal in se branil, kot se je naša inteligenca. To so atentati na vezi, ki so oklepale ves narod in s tem razcepjanjem in separatizmom je postalo očito, da klerikalci tako- rekoč namerjajo ustvariti v narodu narod s posebno kulturo in kulturnimi društvi. In to v teh resnih časih, ko smo kulturno in materialno zaslužnjati.

Razveselil me je dogodek, ki se je pripetil zločinskemu delu klerikalnih poslancev v Bevkah pri Vrhniki. Priprosti kmetje iz Notranje Gorice so obsodili brez inicijative kakoga izobraženca neumno in zločinsko delo deželne odbora in državnega poslanca Gostinčarja s tem, da so s protestiranjem zapustili shod ob pravkar pobožno blagoslovljenem bevkem »Gasilnem domu«, kjer je brezvestni Gostinčar hujškal in hotel napraviti razkol. S tem se je pokazalo, da kuga strankarskega in koritar- skega boja še ni pokvarila tistega zrna in dobrega smisla za skupnost, ki ga treba, da izvršimo že tako potrebni preokret. Preokreta je treba v smeri prave narodne politike, s tem da visoko dvignemo skupne narodne cilje, da bodo svetili vsem od prvega do zadnjega kot solnce, tako da bodo bengalične luči internacionalnih propagand in izrabljencev padle v nič in se razdrobile. Zapomni si, Gostinčar, da močna avstrijska armada ni naš

cilj in če misliš, da je tvoja pomoč pri povišanju kontingenta in drugih vojaških davkov, s čimer si se glasno hvalil, obrnila tisoče slovenskih delavcev pred Ameriko in Vestfalijo, ti pangermani lahko postavijo spomenik. Ja, to je edina tvoja zasluga za slovenski narod in tvoji volilni okraj, ki stoka pod bremenom dolgotrajne mobilizacije. Nepokvarjen kmet čaka pametnih voditeljev!

Rogaška Slatina. Farška požrešnost.

Da je klerikalno-farju ljudski blagor prazna fraza, da mu je narodna dobrobit zadnja in izpreševanje ljudstva prva in glavna skrb, kaže sledeče: Tik šole pri Sv. Križu se dviga novo, lepo poslopje. Lahko misliš, da imaš komodno stanovanje pred seboj. Toda, motiš se! V tem posloppju ne bodo bivali ljudje, ampak farovške — krave in svinje! Prav lepo in dostojno za župnika, da ima tako očetovsko skrb za svoje čveteronožne podložnike! Ampak kdo plačuje to »kravjo palačo«? Gotovo župnik! Ne! Župljani, do krvi izsesano ljudstvo mora biti plačnik. Ono ljudstvo, ki stoji vsled slabe letine in visokih davkov pred gospodarskim polomom, plačuje s trdo prisiljenimi groši farovške štale. Gospod župnik, kakšne interese ima ljudstvo od Vašega »modernega« hleva?! Ali bi se ne spodobilo, da bi segli Vi v svojo debelo mošnjo in pridelali nekaj tisočakov! Ljubezen do bližnjega Vam to prepoveduje?! Pri pobiranju teh doklad se pa še povrh nesramno postopa. Uboji trpin ima alternativno: plačaj ali pa — ru-bež! Tik hleva stoji slovenska ljudska šola; šola, ki ne odgovarja najprimitivnejšemu pojmu higijene. Stene vlažne do prvega nadstropja, pod trhel, razredi zaduhli in prenapolnjeni. Tukaj je potreba, da se odpo-more! Za razširitev in higijenično instavracijo šole bi gotovo vsak rajši daroval svoj obolus kakor pa za nepotrebnih hlev. Ljudstvo je ne-voljno, mrmra nad farovžem. Čas je, da se dvigne v narodni ljudski duši krepek, energičen odpor proti narod in blaginjo ljudstva uničujočo rimsko-farizejsko klliko!

Z Vinice.

Gospodje, ne mislite, da so le pri v Ljubljani kratkočasne zabave. O ne! Na Vinici so včasih tudi prav vesele stvari. Vsakemu je znano, da živi čača Jurič-kralj na Vinici. Kdo ga ne pozna zaradi njegove pobožnosti. Duhovnik je, vero oznanjuje in nič hudega si o njem ne smemo misliti. Nekega dne je odredil stavitelj ceste z Vinice na Črnomelj, naj delavci kopljejo čez farovško njivo, kakor je zemljemerec odredil. Veste, gospodje, naš čača Jurič-kralj pa se je oblekel v črno suknjo, na glavo je dal klobuk in se je postavil kakor kak kralj. Stopil je veličastno na stopnice, pogledal je okoli po svojem kraljestvu in grozovito premeril podjetnika — potem pa je zavpil, da naj bo proklet tisti, ki se dotakne farovškega zemljišča — ker duhoven brez zemlje ne more živeti. »Jaz sem na Vinici kralj in ti se drzneš meni grunt jemati.« — Podjetnik se je tako ustrašil, da ni vedel kaj odgovoriti. Delavci pa so se smejali, da so kar pokali. — Na to je prišla ena ženska in je rekla: Kaj boste vi kričali, ko imate mnogo zemlje, jaz sem imela le eno njivo, pa še tisto so vzeli. Čača Jurič pa je zavpil. Ali boš tiho ženska, jaz te dam zapreti v mrtvašnico za 7 dni. (Tako dela Jurič-kralj s hudimi ženskami!) Ekskraljica pa je gledala in se je bala, da bi jeza čači Juriču ne škodila.

Iz Novega mesta.

Sokolli!

Dne 10. avgusta t. l. se združimo slovenski Sokoli v prijazni dolenski metropoli! Pokažimo tega dne svoje delo, svojo silo, svoj napredek! Pridite iz vseh strani širne naše domovine, da manifestiramo skupno za svoje pravice, da pokažemo, da smo narod, ki je sposoben za življenje, da smo ljudje, ki nas prepaja in veže ona velika sokolska ideja, ki je prešinila kot svetel žar celo našo domovino in pokazala našemu narodu pot v boljše, večje bodočnost. Velika vrsta telovadcev in telovadk naj priča s svojim nastopom, da sokolsko idejo tudi praktično udeležujemo, da smo se od zadnjega nastopa povzpeli višje, da smo napredovali v dovršenosti telovadbe, da so se naše vrste zdato okrepile in pomnožile. Najsi so ovire še tako visoke, moč in vstrajnost jih morata podreti! Ne miru in počitka ampak naprej in kvšku! Nazdar!

Odbor novomeškega Sokola.

Posljite naročnino, ako je še niste!

Stajersko.

Slovenski klerikalni poslanci v škripcih. Kot smo že v »Dnevu« z dne 30. julija poročali, je v nekaterih vodilnih deželnozborskih krogih naše kronovine nastala ideja, upoklicati deželni zbor k zasedanju. V merodajnih krogih pa je našla ta vest zelo mnogo komentarjev, kajti v prvi vrsti vlada neže uporabi zadnjih yremenskih nezdov in ta namen, ker se boji, da bi našel pri slovenskih klerikalcih na isto opozicionelno razpoloženje, kot pred meseci — In pred kratkim, ko so nekateri potom neobveznih pogajani hoteli pripraviti slovenske klerikalce do druge smeri v njih taktiki. Slovenski klerikalni poslanci pa prej kot slej rožljajo s svojim obstrukcionističnim bobnom, češ, da te zadnje nesreče niso tolikšne, kot se splošno po listih piše in, da prej kot slej ostajajo pri svojih prvotnih načelih. Seveda, tako izrazito tega ne povedo, ker se boje svojih volilcev vsaj v toliko, v kolikor se zavedajo dejstva, da bi jim ti, kakor hitro bi se postavili danes na izrazito stališče, pozneje, ko bi morali priznati svoje velike pogreške, vzrastli konečno vendarle preko glave in zahtevali od njih — svojih »ljudskih zastopnikov« — temeljit obračun. Zato se izražajo danes klerikalci sila previdno, kajti, na prejele svoje volilce deloma tozadevno uspravati, jim prikriti svojo veliko odgovornost in obseg zadnjih nesreč, deloma pa hočejo pridobiti dovolj časa, da svoje ljudi uspravajo in jih, v kolikor pride v poštev masa njih nerazodnih volilcev, zopet namuten način pripravijo do tega, da dobodo par odobrenj svoje obstrukcionistične taktike. Če se jim bo to posrečilo popolnoma v oni meri, kot si to oni žele, bo danes pač težko povedati in treba počakati par tednov. Eno pa je gotovo: če tudi tokrat nalde njih dozdevno »narodna« politika tolikšnega odobravanja, da bo omogočila, slepiti površno javnost njih somišljenikov, popolnega uspeha ne bo dosegla, ker dvomljivcev — in to upravičeno — bo našla povsod vsepolno. Pride pa še drug moment teh zadnjih graških vestij; s tem, da se je — recimo — vrglo v svet zadnje dogodke kot za sklicanje deželne zbornice merodajne, je vlada sama podložila našim klerikalnim poslancem dvojno zanko. Pri tem namerava vlada ali sama že v naprej stvar pritirati do razpustitve deželne zbornice, ali pa hoče klerikalce, s tem da grozi z razpustitvijo istočasno, pripraviti do tega, da popuste od svoje dosedanje trdovratne taktike. Že prej omenjeno, kakor tudi ta zadnja dva argumenta, pa je gotovo zanimivo dovolj, opozoriti našo širšo javnost. Radovedni smo vsekako, kako se stvar tekom bližnje bodočnosti razplete in kakšni bodo končni rezultati. Eno pa čisto mirnodušno že danes lahko trdimo, namreč, da so slovenski klerikalni poslanci s tem nepričakovano hitro bili postavljeni pred alternativo: ali se potegniti za ljudsko gorje in hkratu brez posebnih koncesij od strani vlade opustiti svojo dosedanje obstrukcijsko taktiko, ali pa, stvar pritirati do konca in se v eventualnem slučaju v novi deželnozborski volilni borbi kosati za obstanek njihove moči. Zaleteli so se v škripec, ki so jim danes nedvomno sila neprijetni.

70letnica Petra Roseggerja. 31. julija je bilo 70. let, kar se je rodil pesnik in pisatelj P. Rosegger. Njegovo ime kot tako, je bilo že dolgo znano, še bolj pa se je razširilo, odkar je dal povoda, da je pričelo nemstvo in renegatstvo zbirati milijone v pomemljenje Slovanov. Svoje dni je imel P. Rosegger tudi med nami kot pisatelj več kot enega prijatelja. Danes ga imenuje vsak pošten Slovenec le z gnjusom. Rodil se je P. Rosegger 31. julija 1843 v občini Alpi pri Krieglachu. Bil pa je ves čas svoje mladosti zelo slaboten, in za težka domača dela popolnoma nezmožen. Radi tega se je moral naučiti krojaštva, pri čemer je pozneje kot pomočnik zaslužil tedensko po 90 kr., ker pa je imel v sebi že nekako naravno silo in željo po duševni narobrazbi, je kolikor mu je bilo možno, mnogo čital, 1865. mu je pripomogel glavni urednik »Tagespošte«, da je prišel na tedajno akademijo za »Trgovino in industrijo«, za kar pa je bil Rosegger duševno že prestar. Začel je pisateljati in postal kmalu zelo priljubljen. Leta 1869. je izdal svoje prve spise in se preselil v Gradec, koder je pričel izdajati polmeseničnik »Heimgarten«. Temu — »Heimgartnu«, ki še danes izhaja — so sledili »Spisi gozdnega učitelja« tem pa veliki, lepo osnovani roman »Iskaleči Boga«. (»Schriften des Waldschulmeisters« in »Der Gottsucher«), ki sta ga oba na mah naredila poznane malo na vsem kulturnem svetu. Vsa njegova dela, ki se mu letos jeseni poklonijo kot dar za rojstni dan, obsegajo 40 zvezkov. — Pred 10. leti ga je imenovala

heidelberška univerza svojim častnim doktorjem, a dunajska univerza ga je povišala v imenovanjem doktorjem filozofije »honoris causa«, dočim ga je imenoval mestni občinski zastopnik graški svojim častnim meščanom in dal velikemu delu murskega pomola njegovo ime.

Rogaška Slatina. (Priznani zločin.) Kočarja Vodušek in Cebular sta zažgala pred meseci svoje bajte, z namenom, polastiti se zavarovalnine. Že kar skrajša, se ju je sumilo krivim tega dejanja. Ko so ju prijeli, sta sicer skrajša tajila oba, dočim je Vodušek svoje dejanje pred kratkim priznal. Cebular pa še vedno taji.

Konjice. (Nesreča.) 26. julija je šel posestnik Lojze Kolar iz Tepinj v Dolice po 500 komadov opeke. Ko je peljal domu, pa mu je ravno na Tepinji gori odpovedala zavora in voz, v katerega je bilo upreženih par krav in par volov, je začel z veliko naglico drveti v dolino. Pri tem je voz podrl živali, tako da se je zlomila enemu volu noga ter so ga morali na mestu zaklati, dočim je bilo drugemu volu odlomljeno troje parkljev. Krave so ostale nesposkodovane. Tudi Kolarju se ni zgodilo ničesar.

Kozje. (12leten tat.) Od 17. julija sem se je v Kozjem in okolici zgodilo par prav drznih vlovov. Dolgo časa so zamanj stikali in iskali po vlomilcu, konečno pa so prijeli nekega 12letnega šolarja Teodorja Florijana. Florijan je znan kot zelo podivjan in predrzen deček, ki ima že marsikak greh na vesti.

Ruše. (Sokolska slavnost v Selnici.) Kot smo zadnjič čitali nameravajo mariborski in selniški Sokoli napraviti dne 7. septembra t. l. v Selnici veliko slavlje. Ne vemo, če je gospodom znano, da se prvo nedeljo v septembru vrše vsako leto pri Sv. Arehu na Pohorju cerkvene svečanosti, katerih se po navadi udeležijo zelo mnogo ljudstva iz teh krajev.

Maribor. (Slovo dvoje železničarjev.) V torek, 29. julija je imela mariborska »Slovenija« zopet težko dolžnost jemati slovo od dvoje slovenskih značajev: nadrevidenta juž. želez. g. Omahne in zavirača g. Puh. G. Puh, dasi družabno ne toliko poznan, kot g. Omahna in njegova gospa soproga, je bil vendar onim, ki so z našimi vrliimi slovenskim železničarji v ožjem stiku, poznan kot mož značaj, ki svoje materinske in zatajati, da si bi mu bilo poslednje nedvomno prihranilo. — Južne Tirole! Zdaj pride v one Tirole, one nemške Tirole, ki so po svoji progi južne železnice bolj slovenske, kot vsa proga naše domovine od Maribora pa tja do Zidanega mostu! Je to žalostno, a zanj mora biti tolažilo: Odhaja, kot jih je odšlo že pred njim nebroj. Vendar, njemu vsaj ostane upanje, da se vrne kdaj še kot aktiven član, kot član, ki bo še kdaj pozneje lahko mnogo koristnega dela storil! — Gospod nadrevident Omahna pa odhaja v belo našo Ljubljano, da si tam — oddahne od truda polnega dela slovenskega železniškega uradnika. — Spomnimo pa se naj na tem mestu še onih dveh faktorjev, ki sta prav posebno pripomogla, povečati lepoto tega večera: pevskega odseka železničarjev, ki je v tako kratkem času dosegel že tako lepe uspehe in vrlih naših tamburašev.

Pragerski. (Kje pa so naši »Grenzariji«?) Sedaj že več kot 14 dni pazno zasledujemo vse naše nemške liste, pa nikjer še nismo našli kakšnega poročila o zadnji »Grenzarski« veselici. Še celo naša mariborska teta molčijo, kot bi bili zgubljeni kar na mah sapo. Ali so naši »Nemci« vendarle prišli do spoznanja, da zanje po slovenskih krajih ni dovolj priložnosti, vsiljevati zoperno svojo kulturo — ki jo imajo sami najmanj? Menda ne. Pač pa se ne upajo o tem pisati, ker se boje gromozenske blamaže, ki so jo doživeli v Pragerskem. Upajmo, da o prvi prihodnji priliki dožive še večjo in še bolj drago, kot tokrat. Radovedni smo pa tudi, kdo poplača dolgovce te »Grenzarske« polomije. Sedaj se samo prepirajo. Upajmo, da se bodo tudi še stekli. Pa nam reci kdo, da ni špas, živeti na Pragerskem!

Študenti pri Mariboru. Dne 27. t. m. je prišlo na poti, ki vodi v Lemberg, med tesarskim polirjem Šmolo in neko trojico, pri kateri je bila tudi neka ženska, do prepira. Šmolo, ki se je peljal s kolesom, so potegnili na tla, pri čemer ga je eden obeh moških z nožem nevarno zabodel. Morali so poklicati iz Maribora rešilni voz, da so smrtonovarno ranjenega prepeljali v bolnico. Sumijo, da je bil Šmola ljubosumen. Kdo je prvi dal povod k prepiru še ni znano.

Grube pri Celju. (Igra z dinamitom.) Dne 23. t. m. je našel mladi Martin Mulej v viničariji posestnika Jurija Deučmana dvoje dinamičnih patron, ki jih je izročil 15 letnemu Načetu Počeku iz Pletarij. Poček je šel s patronami na nek travnik, koder se mu je posrečilo, orvo patrono

sprožiti. Ko pa je hotel izstreliti še drugo, se mu je v rokah razletela in mu odtrgala 3 prste leve roke. Vrhu tega pa je bil še po prsili in po obrazu smrtonovarno ranjen. Prepeljali so ga v celjsko bolnico.

Šmarje pri Jelšah. (Voda.) Zadnje deževje je tudi po vseh naših okolici napravilo ogromno škode. Vsled dolgotrajnih nalivov so narasli vsi potoki neverjetno močno, preplavili bregove in zalili vse nižine, tako da so polja in travniki zgledali kot velika, kalna jezera in močvirje. Najhujše pa je narasla Dobrinja, ki je preplavila kar štiri občine: Slatince, Slivnico, Cerovec in Sv. Stefan. Okrajna cesta je bila več dni popolnoma preplavljena. Voda je po nji segala 90 cm visoko ter popolnoma onemogočila vsak, tudi najmanjši stik med že naštetimi občinami. Ko je voda odtekla, se je cesta pogreznila za meter globoko. Škoda, ki zadene posestnike, je ogromna, kajti vsa letina je z kamenjem in težkim blatom popolnoma zasuta in uničena, a nikjer ni upanja na podpore.

Sloven. Bistrica. (Samomor.) Po nekem domačem prepiru je šel skladiščni delavec S. Hutter iz Pragerskega proti Sloven. Bistrici. Ko je prišel do kantona 296.1, je zaslišal da se po progi bliža vlak — osebnj — štev. 32. Predhodnj prepir mu je razum docela omračil. Vzel je žakelj, ki ga je bil vzel seboj, si ga potegnil preko glave in se zaletel pred strol, ki ga je na mestu zmečkal, razkosal in mu odrezal glavo. Truplo samomorilca so prepeljali v mrtvašnico v Spodnji Poljskavi.

V Solčavi so prijeli 22letnega krojaškega pomočnika Frana Razbočana radi pregreška po § 127 ter ga oddali sodišču.

Dnevni pregled.

»Zarja« psuje, ker smo jo opozorili, da dopisnik dunajske »Arbeiter Zeitung«, ki je tudi socialni demokrat, ne vidi na srbskem bojišču nobenega militarizma, temveč demokratično armado v najboljšem pomenu. Te besede, pravo milico, ki je celo vzor socialnih demokratov. Nam so bile te razmere tudi prej že znane in nam Srbija ni simpatična samo zato, ker je jugoslovanska, temveč v veliki meri tudi radi svoje notranje uredbe, radi svojih demokracičnih institucij, zato ker temu ni militarizem, združen z birokracijo in policijo država, ljudstvo pa samo objekt za eksploatairanje in preganjanje. V Srbiji je ljudstvo država, vlada je samo izvršilni organ ljudske volje, kralj je samo nekaj reprezentant države (ljudstva) na zunaj, ki mu je volja ljudstva sveta, zapoved v pravem pomenu besede. Vse to vedo tudi srbski socialni demokrati, ki so v principu sicer nasprotniki vojne, ali kot vojaki in rezervni oficirji izpolnjujejo svojo dolžnost v enaki meri kot najhujši šovinisti, ker jim je njihova domovina, v kateri je demokracija prišla do popolne veljave, kot v Švici, draga in jo hočejo braniti proti napadom od kateresibodi strani. Mi Srbov nismo nič hujšaki na vojno in tudi, ko bi to bilo res, nam »Zarja« gotovo prizna, da se ljudje Pašičevega kova ne bi dali zavesti od kakoga hujškanja. Sicer pa, kdor pozna zgodovino g. Pašiča, tega velikega jugoslovanskega državnika, bo vedel, da je bil najtežji moment v njegovem dolgem in burnem življenju, ko je moral napovedati vojno Bolgariji. In ko jo je vendar napovedal, ko so Bolgari vojno takorekoč tako že brez napovedi začeli, je bilo jasno, da je ta vojna bila neizogibna. Zavedamo se dobro škode, ki jo ima Jugoslovanstvo od te vojne, ali zavedamo se tudi tega, da bi bila za Jugoslovanstvo še večja škoda, ko bi se uresničili bolgarski načrti. »Zarja« sama vse to dobro ve, ali ona piše nasprotno kar tako, iz principa, da mora pisati drugače kot drugi slovenski listi. o.

Na slabih temeljih sloni naša klerikalna stranka, v kateri se vedno bolj pogostoma javljajo male revolte. Preteklo jesen je nastala revolta za to, ker je »Slovenec« nisal za Turke, proti čemur so se uprli pristaši klerikalne stranke in »Slovenec« je moral čez noč izpremeniti svojo pisavo. Do resne revolte je prišlo tudi sedaj radi deželne zastave, ki je hotel dr. Pegan, da bi se prikupil Nemcem, izvleči iz muzeja, kamor spada, staro zastavo kranjskih nemških deželnih stanov, pa je moral klavirno kapitulirati pred pristaši lastne stranke, ki niso tako nenarodni, kot si jih je on zamišljal. To je dobro znamenje in iz teh revolt se vidi, da so izgubili vsak narodni čut samo voditelji našega klerikalizma, ki pa narodnega čuta ne morejo ubiti pri svojih pristaših. Klerikalni voditelji so pač nizko takisirali svoje pristaše in so mislili, da smejo delati kar hočejo, da njihovi pristaši nič ne mislijo in da bodo šli za nimi v slepem zaupa-

mu čez drn in strn. Pa ne gre! Pristaši klerikalne stranke tudi mislijo in tudi puntati se znajo. To je s splošno slovenskega stališča veselo znamenje, ali zelo slabo znamenje za klerikalne voditelje, ki bodo morali najbrže še večkrat kapitalizirati pred lastnimi pristaši, ali pri vsaki taki »aferi« bomo tudi izgubili nekaj svojih pristašev, ker vsi se ne bodo zadovoljili s »popravki«, temveč bodo zahtevali, da se sploh ne greši.

»Stajerčevim« bralcem v album!
Kuga stajerskih Slovencev, znani šnopsarski ptujski »Stajer« je v eni svojih zadnjih števil naznanil svojim bralcem, da bo moral zvišati naročnino od 3 K na 4 K. Da bi pridobil veliko zadrego, v kateri že dalje časa — kljub svojim 15.000 naročnikom — tava, je napisal Linhart neko klobaso o »vzvišenosti«, ki jo Stajerčev vrši. Seveda, tega možakar žalostnega spomina ne pove, v čem da tiči ta »vzvišenost«. No, vsakemu razsodnemu človeku, ki mu šnops še ni možgan čisto ovdolenel, je jasno, da vzvišenost »Stajerčeve« naloge tiči v reklamah za — ptujski šnops in ničemer drugem. Kdor hoče veljati kot poštenjak, mora to čunjo pogrniti čim prej, tja, kamor spada — namreč nas meti. Mnogo jih je to že tudi uvidelo in so to tudi že storili. Če stori to še ena petina onih, ki danes še berejo »Stajerca«, bo moral »Stajerčev« prenehati. Pošten človek ima dovolj slovenskih časnikov, v katerih ima vsaj to, kar za življenje rabi, a ne redno samo brošurne Linhartove laži in obrekovanja, ki so zavodnemu Slovincu v kvar, ptujskim šnopsarjem in nemčurjem pa v korist.

Dekliški shod. Na zadnjem dekliskem shodu v Framu pri Mariboru dne 27. t. m. smo zopet imeli vrlo lepo priložnost, opazovati dične naše klerikalne »narodne« voditelje pri narodnem delu. Zbotali so precejšnje število deklet (?) iz vseh mogočih krajev. Da so bile punce bolj »vnete« (ali morda razvnete) jim je govoril dr. Hohnjec o velikem »pomenu«, ki so ga igrate ženske v razširjeni veri in križi. Z avtoriziranimi »zgodovinskimi« podatki jim je »dokazal«, da brez raznih devic (ala ženski papež Johana) ne bi bila cerkev nikdar to, kar je. Da je bil špas še večji, so nekatere punce potem še zabavljale čez »pregrešne« liberalce. To vam je bil res prizor za bogove. Škoda le, da nismo videli še kak katoliško-dekliski kan-kan, ali na tarantelo na — katoliški podlagi. Nekaj časa je vse gledalo, da pride tudi še do kaj takega in vsak trenutek smo pričakovali, da pripleše kje izza kakšnega vogla kakšen kaplanček z zvonečim tamburinom... No uspeh pa je imela cela ta komedija: vse reglanje je proti večeru privabilo pošten dež, ki je pač marsikatero naših političnih marinarič tudi — pod kožo ohladil... Upamo, da bomo v kratkem zopet deležni enakega špasa!

Hochenburgerjev poset. Dne 28. t. m. se je popoldne pripeljal iz Rogaske Slatine v Celje justični minister Hochenburger, da si je ogledal poslopje sodnije in hranilnice, oziroma ječe. Razven celjskega podžupana je sprejel še zastopnika celjskih odvetnikov dr. Serneca in dr. Schurbija, ki sta mu slikala škandalozne stavbene nepravilnosti tukajšnjih sodnijskih prostorov. Minister je obljubil obema zastopnikoma, da bo močno podpiral zgraditev novega sodnijskega poslopja. Proti večeru se je nato odpeljal nazaj v Rogaske Slatino.

Klerikalen shod v Novem mestu. V članku pod tem naslovom je tiskarski škrat napravil par pravdovitih pomot, katere tu popravljamo. V prvi koloni na drugi strani v 27. vrstici od zgoraj se ima stavek glasiti: je po Ažmanu avizirani Gojila planil v vojašnico s poveljem, — namesto: je po Ažmanu avizirani, in v zadnji koloni 20. vrstici od spodaj se ima stavek glasiti: nad takima dvema polomoma — namesto: nad takima dvema popolnoma... Toliko, da se klerikalci pri tako žalostnem polomu ne bodo preveč smejali.

Nekaj o dr. Ogrizkovih ožjih prijateljih. Poroča se nam: Komaj se je dr. Ogrizek dobro vsedel v pisarno naprednega odvetnika dr. Žitka, že ga je sv. duh razsvetlil, pa je ustanovil menda kar v pisarni informacijski biro, da bo odslej katoliški »Slovenec« točneje informiran (kot je bil doslej iz Stemburjevega biroja), kdo vse v Novem mestu in okolici ima »ožje prijateljce«. V prekatoliškem »Slovincu« v Ljubljani imajo zdaj v času aiere dr. Krek-Kamila sploh veliko zanimanje za ožje prijateljce. Nemara da je dr. Ogrizek tudi s slavnim Boltetovim Pepetom toliko občeval, da je zvedel ali katoliški Boltatov Pepe svojo ožjo prijateljco kaj bolj obrabja, kakor pa svoje rimsko-katoliško boljšo polovico. Tudi je mogoče, da je dr.

Ogrizek dobre znanec s kanonikom Luko Smolnikarjem, kateremu so njegove res »ožje prijateljce« več odnesle, kot mu je prinesla njegova lurska voda. Morda je dr. Ogrizek tudi prenočeval kdaj v tistem hotelu, kamor hodi neki prav dobro in slabo znani dolenjski župnik na kanonično vizitacijo svoje ožje prijateljce. Nekaj predstjudi o ožjih prijateljih je g. dr. Ogrizek že moral imeti, da je takoj po svojem vstopu v dr. Žitkovo pisarno začutil potrebo v Novem mestu ustanoviti takov biro za informacije o prijateljih. G. dr. Ogrizek naj bo že naprej prepričan, da mu zna tak biro skoro več neeti, kakor mu bo svoj čas nesla odvetniška pisarna, posebno, če jo namerava etablirati v Novem mestu. Zakaj v Novem mestu je takega gradiva še več, kakor si sicer zelo učeni g. dr. Ogrizek misliči zamore. Nam je to vse znano tudi če se zaradi ožjih prijateljce ne razbijajo šipe in ne delajo javni kravali na ulici. Ampak mi smo doslej zastopali stališče, da je vprašanje ožjih prijateljce če ne zgolj socialno vprašanje, vsaj gotovo čisto zasebna stvar vsakega posameznika. In če se v političnem boju res marsikaj izrablja, kar bi se v dostojnih razmerah ne smelo izrabiti za javnost, vendar ta kočljiva točka glede ožjih prijateljce ostane tudi za politično življenje navadno tam, kamor spada. Mi bi bili lahko večkrat vprašali katerega novomeških ali pa kandijskih katoličnikov — notabene oženjenih in celo takih v talarju in kutah (patra Atanazij in Avin vesta kje je Gotna vas?), ampak če je bilo le mogoče, tega nismo storili. Seveda, če ima dr. Ogrizek drugi, alias katoliško-moralniški okus in v pisarni svojega šefa preveč časa na razpologo, no, tedaj naj le pusti fingirati svoj informacijski biro o ožjih prijateljih. Ampak če hoče biti saj uvaževan med poštenimi ljudmi, če noče kolegom juristom delati javne sramote, če noče svojega šefa v zalivalo popolnoma umičiti, da ga je v doslej tako odlično pisarno sprejel in da se bo kaj pametnega naučil, kakor je v nedeljo kmetom na Muhaberju kvasil in kakor smo imeli priliko v torkovem »Slovincu« čuditi se njegovim »sposobnostim«, potem mu svetujemo, naj si vbodoče vsaj takih za jurista nedostojnih kritik ne špoga več, kot je bila ona o »Pirčevih ožjih prijateljcih«. Najmanj dva gospoda mu ne bosta hvaležna, da je v svojem poročilu o shodu na Muhaberju na tak način napadel damo, ki se je kakor so se tudi druge ženske za shod zanimala. Eden teh dveh gospodov je kandijski župan, katoliški Zurec, katerega je dotična dama doslej volila. Drugi gospod je sam šef dr. Ogrizka. Zakaj temu ne more biti ljubo, da njegov koncipient šefove klije po »Slovincu« zasramuje, naj dr. Ogrizek le vpraša svojega šefa samega.

V nedeljo vsi v Postojno. Kjer se vrši pri vsakem vremenu velika poletna veselica in svetovnoznanj jami ter traja ves popoldan. P. t. občinstvo se še enkrat opozarja, da vozi posebni vlak iz Ljubljane ob pol 2. popoldne za polovično ceno. Nikomur ne bo žal če porabi redko priliko ter se popelje ta dan v Postojno, si ogleda pri čarobni razsvetljavi podzemeljske krasote ter se hkrati razvedri in razveseli ob najrazličnejših zabavah v jami. Posebni vlak odhaja iz Postojne ob 9. uri 10 minut zvečer.

Zlet Benečanov v Postojno. V nedeljo o priliki ljudske veselice v Postojnski jami bo vozil za polovično ceno velikanski posebni parnik iz Benetk v Trst in odtod bo imel zvezo z enim posebnim vlakom v Postojno. Kakor se glasijo zadnja poročila iz Benetk, bodo vsled v svrhu zleta tamkaj razvite reklame, udeležba naravnost ogromna.

Za »Sokolski dom« na Vrhniki se je nabralo po nabiralnikih v sledečih gostlinah: Pri »Jurcu« 17 K 10 v, pri »Korenčanu« 8 K 70 v, pri »Koscu« 26 K 24 v, pri »Kočevanju« 18 K 30 v, pri Ign. Oblaku 3 K 34 v, pri »Simonu« 5 K 10 v, pri Sinkovcu 6 K 35 v. Skupaj 85 K 13 v. Vsem darovalcem najiskrenejša hvala! Na zdar!

Konec draginje! Na Dolenjskem občutimo že nekaj let, zlasti pa odkar se je začela graditi belokranjska železnica, posebno neprijetno draginjo, katere pravi pospeševalci so prekipovalci, ki v svoji dobičkalni želosti in egoistični brezobzirnosti love in ustavljajo ljudi iz okolice, ki prinašajo kuretnino in druge stvari v mesto na trg. To vse pokupijo po najnižji ceni in prodajajo oduroško naprej. Najspretnejši mostri pri tej umazani, a občeemu dobrobiti škodljivi obrti pa so krivonosni potomci Mojzesa in Izaka, ki so se ugnezdili v Novem mestu med zadovoljne tukajšnje meščane. 10. avgusta pa bo enkrat konec tej draginji! Novomeški »Sokol« praznuje namreč tega dne veliko slavnost in naši meščani

so sklenili v svojem jugoslovanskem gostoljubju, da potrebujejo tujcem, ki prihitijo na to redko slavnost, po tistih cenah, ki so vladale v starih časih, ko je stala še stara s cvičkom zidana in z nilekom pobeljena mestna hiša in ko so se piščanci, prešči in drugo govedo brezskrbno pasli po sočni travi na glavnem trgu. Tisti dan bo praznik in veselje za goste, da jih bodo zavidali še celo lično okrogli samostanski bratje in očetje, ki si zamorejo edini še privoščiti pri tej y nebo vpijoči draginji polno skledo mastne pečenke in mogočno mero strasti blažecga cvička.

Svoje nature ni mogel zatajiti. Boste takoj videli zakaj in kako. — Včeraj popoldne so aretirali na kamniškem vlaku nekega fanta. Fant se je namreč hotel zastopj pripeljati v Ljubljano, zato se je skril na stranišče vlaka. Ko so ga aretirali, smo si ga podrobneje ogledali in smo videli, da ima v gumbnici odznak, ki znači, da je njegov posestnik — čuk. In ta čuk se je skril na kraj, ki odgovarja čukovski naturi: v duplo smradljivo se je skril; to zato, ker svoje nature ni mogel zatajiti.

Velika tatvina. Hčeri umrlega železniškega kralja Harrimanna v New - Yorku so bili v primorskem kopališču ukradeni juveli v vrednosti pol milijona kron.

Usmrčenje morilca. Kakor se iz Frankobroda poroča, je bil dne 30. t. m. mnogokratni roparski morilec A. Sternickel usmrčen. Njegova dva sokrivca je cesar pomilostil v do smrtne ječo.

Pogodba Don Jonana s satanom je imela senzacijski mistični dram, ki se boče predvajala v torek do četrtka v Kino »Idealu«. Ta film je sijajni protikomad filmu »Satan«.

Ljubljana.

Gledališča ne bo. Kakor čujemo, je dež. odbor odklonil predlogo, ki jih je stavila komisija mestne občine. Mesto je bilo pripravljeno dati 42.000 kron podpore — dež. odbor pa bi imel ravnatelja in vse — pa je odklonil. S tem je usoda gledališča zapetena.

Tišus na Selu pri Mostah. 70 oseb zbolelo. Tišus, ki divja na Selu pri Mostah zahteva vsaki dan 3 do 4 nove žrtve, ki se jih mora prepeljati v bolnico, kjer leži do sedaj že 22 na tišusu obolelih. Kakor se zatrjuje leži jih doma še kakih 50. In na vse to gleda zdravstvena oblast, kakor se zdi, ravnodušno. V Selu so 4 vodnjaki in nobenega še niso dosejati zaprli. Naj se no ganejo poklicani čimtelji in naj vsaj najpotrebnejše okrenejo, da se prepreči ta nalezljiva.

Ob tej priliki k razmeram v bolnici. Bolnike dajo na medicinski oddelek, kjer je vedno dovolj dela. Če se ne motimo je pa pri bolnici tudi infekcijski oddelek, kamor takšni bolniki spadajo. Za nalašč smo se informirali in smo zvedeli, da je infekcijski oddelek skoraj prazen, med tem, ko je medicinski oddelek prenapolnjen. Torej naj se dajo bolniki tja, kamor spadajo.

Iz Zelene jame. V naprednih ljubljanskih listih čitamo, da se bodo pobirali dobitki za srečolov pri javni sokolski telovadbi na ljudski veselici v Mostah. Pri nas v Zelenu jami ne opažamo ničesar za nabiranje takih dobitkov. Izreklo se je že več družin, da bi rade podarile precej bogate dobitke, ko bi kdo se zanje le količkaj pobrigal. Nam je znano, da je v Zelenu jami že precej veliko število Sokolov. Dobro bi bilo, da bi se eden ali drugi za to pobrigal, ne odšel bi praznih rok. Na zdar!

Zmota § 19. tisk, zak. glede notice »Justica napreduje« je ne le marsikoga gosta Lloydovega hotela v Ljubljani, posebno pa našega obče priljubljenega gosp. Müllerja tako iz ravnotežja spravila, da sedaj res ne ve, je li imel čast se zabavati 23. julija t. l. s črnomajskim sodnikom ali le z vratarjem g. Mrakom. G. Müller trdi le to, da se je zabaval z nekim gospodom, ki se mu je predstavil kot sodnik iz Črnomlja. V tem je na prišel isti čas v hotel L. neki gospod, ki je osebo poznal g. Mraka ter trdil, da je Mrak le sodni sluga in kakor v Črnomlju znan kot vratar. Toraj, da g. Müller ne bode preveč v skrbeh, naj pa ostane gospod Mrak v Ljubljani sodnik — v Črnomlju pa vratar.

Hrvatska gledališka družba si usoja vabiti k svoji predstavi danes v soboto 2. julija v Park hotel Tivoli. Vršila se bo samo ena predstava in sicer Nušičev »Ženožer«. Začetek ob 8. uri in pol.

Vzoren hišnik bi rad postal Jakob Gabršček. Dne 10. in 11. t. m. je popravil v Cerkveni ulici vodovod monter Karol Urenc. Ker pa drugi dan zaradi zidarskih popravil

ni mogel delati — ga je šel vzorni hišnik denuncirati k t. r. Eker, češ, da je pijan in da pride šele ob 5 popoldan na delo. Ko pa je za to zvedel neki tam stanujoči obrtnik, je tudi od njega zahteval odgovor — toda vzorni hišnik ga je nahrulil s psovkami. To pa je obrtnika razjezilo in mu je dal par brce, kamor so ravno priletele. Zadnje besede v tej zadevi je imelo sodišče, ki je priznalo vzornemu hišniku 10 dñj zapor, 5 dñj za denunciacijo, ki ni bila resnična, 5 dñj pa za žaljive besede, ki jih je rabil proti obrtniku. Obrtnik pa je dobil 4 ur za brce. Vložil se je priziv, ki pa na stvari ne bo ničesar izpremenil.

Na izprehodu je padel in si zlomil roko. Stanovnik Karol, 12-letni deček, je hodil po nekem bregu v Sp. Siški. Ob tem mu je pa vsled rosnih tal spodrsnilo tako, da je padel na parobek in pri tem zlomil levo roko.

I. društvo hišnih posestnikov se je s 1. avgustom t. l. preselilo v pisarniške prostore spedijskega podjetja g. Frana Uherja v Selenburgovo ulici št. 4. Uradne ure so od 8.—12. popoldan in od 3.—7. popoldan.

»Sokol« Moste vljudno naznanja bratskemu članstvu in cenjenemu občinstvu, da se za nedeljo, dne 3. avgusta napovedana III. javna telovadba in veselica vsled prepovedi ne vršita v Mostah, ampak na Ledini tik I. mestne deške šole s sporedom, kakor je bilo naznanjeno. Vse ostane neizpremenjeno, le odhod se nekoliko spremeni. Odbor se priporoča za obilno udeležbo. Na zdar!

»Ljubljanka kreditna banka«. V mesecu juliju vložilo se je na knjižnice in na tekoči račun kron 2.951.920,92, dvignilo pa 2.157.229 K. Stanje koncem julija K 16.855.129,86.

»Krvavi poljub«, velertragična epizoda iz bolgarske — turške vojne, ki se predvaja v kino »Idealu« do ponedeljka. Nekateri prizori te gimljive drame igrajo na zgodovinskem bojišču in je ta film vzorcelo kinematografije. V torek velika senzacija »Don Juana« pogodba s satanom, mistični film, kakor film »Satan«.

Društva.

Odbor Podravske podružnice akad. fer. dr. »Prosveta« v Mariboru sklicuje na dan 3. avg. t. l. popoldne ob 10. uri sestanek vsega naprednega dijaštva mariborskega okoliša. Razpravljalo se bo o skupnih zadevah podpornih društev ter o event. skupnem delovanju v podrav. podr. »Prosvete«. Radi važnosti programa pričakuje odbor obilne udeležbe ne le od strani napred. dijaštva, ampak tudi od starejšin ter sploh prijateljev mladine.

Sv. Peter v Sav. dolini. Izobraževalno društvo priredi od 3. avgusta do 14. septembra vsako nedeljo od 10.—12. dop. in od 3.—5. pop. na vrtu g. Cvenka keglanje in streljanje z flobertom in vojaško puško na poskušnjo ali za dobitke. Tujci bodo dobro došli in tudi lahko keglajo in streljajo za dobitke vsak drugi dan. Treba se je le zglasti pri g. Cvenku ali nadiučitelju. Streljalo se bo tudi na zajce, rogatega jelena, divjega petelina in v nedeljo 14. septembra o sklepu in razdelitvi dobitkov (dijaški odhodnici) pa tudi na Turčina, ako se isti pokaže.

Poletna slavnost delavskega podpornega društva v Celju! Dne 3. avgusta priredi omenjeno društvo svojo običajno poletno slavnost na Ostrožnem pri Celju v notranjih in zunanjih prostorih gostilne Fazarinc. Vzporod je mnogovrsten. Poleg narodne godbe nastopi tudi društveni tamburaški in pevski zbor. Razven tega bo nudila slavnost, kakor je čitati na vzporodu še druga sredstva za vzbujañje vselega razpoloženja. Na slovenskih Celjanih in okoličanih je, da pomen slavnosti in nje silaj z mnogoštevilnim obiskom povečajo. Zato veljaj za nedeljo za Celje in okolici geslo: Kar leze in gre na Ostrožno.

Deželnozborske volitve na Goriškem.

Gorica, 1. avgusta. Danes se je vršila deželnozborske volitve v mestni skupini.

V slovenskih mestih in trgih zmaga napredni kandidat dr. Dragotin Podgornik, kateremu klerikalci niso postavili nobenega protikandidata, ker nimajo v tej skupini nobene nade na uspeh. Izid volitev je znan iz teh-le trgov: Kobarid, Aidovščina, Komen, Nabrežina in Sežana in sicer je dobil dr. Podgornik v Kobaridu 51, v Aidovščini 41, v

Komnu 42, v Nabrežini 35 in v Sežani 7; torej skupaj 245 glasov.

Dr. Podgornik je izvoljen od slov. strani enoglasno.

Ožja volitev v skupini laških mest in trgov.

(Gorica, Červinjan, Tržič, Gradiška, Gradež, Kormin). Vseh volitev je 3079. Od teh: v Gorici 1878, Červinjan 111, Kormin 219, Gradiška 171, Gradež 214, Tržič 486. Tu se je bil zadnji boj laškega nacionalizma. Korumpirana ital. nac. stranka je prišla v ožjo volitev.

Slovenski kandidati v skupini laških mest in trgov.

Dr. Peter Medvesček, odvetniški kandidat.

Dr. Ernest Dereani, zdravnik. Josip Hrovatin, nadiučitelj v p. in posestnik in

Alojzij Brajnik, posestnik pri Barki.

Kandidati laške liberalne stranke: župan Jurij Bombig, odvetnik dr. V. Cesciutti v Gorici, dr. Valentin Pascoli in dr. P. Pinavsig.

Laška ljudska stranka je postavila tele kandidate: dr. Alojzij Pontoni, zdravnik, Friderik Simzig, vpočkoleni gimnazijski ravnatelj in inženir Peter Culot, vsi v Gorici; stranka podpira samostojnega kandidata dr. Artura Rebullo, zdravnika in župana v Tržiču.

Dobili so: Gorica: Slovenci 333 glasov, laški klerikalci 237 glasov, socialisti 13 glasov, laški liberalci 709 glasov. — Gradiška: laški klerikalci 76 glasov, liberalci 25 glasov. — Tržič: laški klerikalci 206 glasov, laški liberalci 99 glasov, socialisti 39 glasov, Slovenci 3 glasove. — Kormin: Laški klerikalci 91 glasov, liberalci 52 glasov, Slovenci 6 glasov. — Gradež: klerikalci 75 glasov, liberalci 73 glasov. — Červinjan: Klerikalci 25 glasov, liberalci 47 glasov. Skupno: Slovenci 342 glasov, laški klerikalci 704, laški liberalci 1001, socialisti 53 glasov. Ožja volitev se vrši v torek. Volitev je bila zelo živahna, hud boj proti laškim nacionalistom. Odločevali bodo Slovenci.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

SRBSKI VLADIN LIST ZA RAVNOTEŽO NA BALKANU.

Belgrad, 1. avgusta. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevnu«.) Vladin organ »Samouprava« govori v uvodniku o principu solidarnosti interesov pri majhnih državah.

Balkanski narodi so — prav! »Samouprava« — v imenu tega principa začeli vojno s Turčijo, a po končani vojni je začela voditi Bolgarska egoistično in separatistično politiko, medtem ko Srbija, Črnagora in Grška ostajajo še na dalje pri principu solidarnosti.

V borbi, ki je nastala radi bolgarske egoistične in separatistične politike, je bila Bolgarska poražena, a v bodoči borbi na ekonomskem polju bo imela še večjo škodo, ako se bo izvajala iz čvrste balkanske skupnosti, ki edina more osigurati Balkanu trajni mir in zaščito balkanskih interesov. Bolgarska na podlagi svoje vojne moči in s pomočjo zveze s tujimi državami ne more dobiti prevlasti na Balkanu.

Balkanski državniki v Bukarešti morajo najti formulo, ki bo izključevala samovoljno teptanje interesne solidarnosti na Balkanu. Oni se strinjajo v tem, da so ti interesi najboljše zavarovani v principu ravnoteže moči.

BOLGARSKA POSTAJA MEHKEJŠA.

Belgrad, 1. avgusta. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevnu«.) Nekatera znamenja kažejo, da bo Bolgarska začela resnično popuščati in da računa z dejstvom, da je poražena in da nima od nikoder pričakovati pomoči. Ko so odhajali bolgarski delegati v Bukarešto, so v Sotiji še upali, da se morda paralizirajo srbski in grški vojni uspehi z avtonomijo Makedonije. V tem upanju je bolgarske vodilne kroge utrjevala diplomacija avstro-ogrške monarhije, ki je videla v ideji avtonomne Avtonomije nov način za prikrivanje Srbije in za to so se na Dunaju tako zavzemali za ta načrt. Ali sprevidelo se je kmalu, da je mednarodni položaj tak, dan i upanja za uresničenje tega načrta.

Avstro - Ogrska bi bila pri zahtevi po avtonomiji Makedonije osamljena, ali bi pa imela na svoji strani samo Italijo, med tem ko je Nemčija, ki jo je že pri albanskem

vprašanjih nerada podpirala, sedaj ne bi dala svoje pomoči, Bolgarska je torej morala opustiti tudi to svojo poslednjo nado in sedaj se tako se splošno misli — mir lahko hitro sklene, ker Bolgarski ne preostaja drugo kot da sprejme pogoje svojih nasprotnikov, ki so pravzaprav, posebno kar se Srbije tiče, zelo kulantni — in tudi Grška bo svoje zahteve modificirala tako, da bodo za Bolgarsko sprejemljivi.

Bolgarska sicer še vedno poskuša izigrati Rumunijo proti Srbiji in Grški, ali kakorkoli so rumunski merodajni činitelji nasproti bolgarskim delegatom zelo vpludni, jim dajo vendar na vse njihove posebne ponudbe hladno razumeti, da Rumunija ni v sporu z Bolgarsko radi sebe same, temveč radi zahteve po ravnoteži na Balkanu, ki se mora ustvariti, vsekakor Srbija nima nobenega povoda pritoževati se na Rumunijo, katere vedenje je v vsakem oziru popolnoma korektno in ne vzbuja nobenega dvoma.

BOLGARSKE »ZMAGE«.

Belgrad, 1. avgusta. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevu«.) Iz Sofije lansirane vesti o nekakih bolgarskih »zmagah« poslednjih dni so preveč fantastične, da bi jih trebalo dementirati, posebno ker so v zadnjem času sofijske ravno tako kot dunajske vesti izgubile v Evropi vsako vero.

Namen, ki ga Bolgari zasledujejo z lansiranjem takih neresničnih vesti, je prozoren: Bolgari bi radi olajšali svoj položaj na konferenci v Bukarešti in sicer na ta način, da bi v Evropi vzbudili mnenje, da niso poraženi in s tem vstvarili razpoloženje za svoje zahteve. Ali dosegli s tem ne bodo nič, ker srbski, grški, črnogorski in rumunski delegati dobro vedo, da so te vesti izmišljene in se bodo po tem ravnali.

ZADNJI BOJI PRED PREMIRJEM.

Belgrad, 1. avgusta. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevu«.) Obsegovna črta pri Vidinu se je približala trdnjavi že tako, da se srbske čete nahajajo komaj dva kilometra od trdnjave.

Razum Tataridzika so srbske čete zavzele tudi Novo selo pred samim Vidinom.

Pri Vlasini so bolgarske čete poskušale trikrat zaporedoma, da bi z naskokom zavzele desno krilo srbskih položajev pri Vlasini na Stresadju, ali srbske čete so odločno in uspešno odbile vse tri napade, pri čemer so imeli Bolgari velike izgube.

Pri Carevem selu so predvčerajšnjim zvečer napadli Bolgari srbske čete, da bi zavzeli položaje, ki so jih čez dan izgubili, ali vsi bolgarski poskusi so ostali brez uspeha, Srbi so odbili vse napade, Bolgarska moč je že popolnoma izčrpana in za to so tudi želeli na vsak način premirje.

DOBRA LETINA V SRBIJI.

Belgrad, 1. avgusta. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevu«.) Trgovska zbornica je naprosila ministra poljedelstva, da ukrene vse potrebno, da bi se vsi poljski pridelki, ki so naravnost odlično uspeli, pobrali in spravili v shrambe.

ZAHEVE ZAVEZNIKOV.

Bukarešt, 1. avgusta. V današnji seji mirovne konference so Zavezniški predložili svoje zahteve, ki so:

1. Zavezniški zahtevajo kot mejo med Srbijo in Grčijo na eni in Bolgarijo na drugi strani tok reke Strume od stare turško - bolgarske meje do Sordene in od tam čez višino (Kota) 1314 pogorja Čengelija čez Mesto na Kuko in od tam proti morju na takšen način, da ostane Bolgarom le kake 3 kilometre Egejskega obrežja, namreč od Dedeagača do Enosa.

2. Bolgarija se naj odpove vsem Egejskim otokom.

3. Odškodnina prebivalcem in reguliranje že preje spornih vprašanj, ki se tičejo srbsko - bolgarske meje.

4. Garancija za svobodo grških sol in cerkva v Traciji.

Bukarešt, 1. avgusta. Zahteve zaveznikov, na katere bodo bolgarski delegati še le jutri odgovorili, se zde nepristranskim krogom pretirane. Misli se, da je to samo ob sebi razumljivo, da so to prve zahteve zaveznikov, ki pa niso s tem govoričili zadnje besede.

TEMNA IN MEGLENA VEST.

Pariz, 1. avgusta. »Temps« poroča iz Petrograda, da je avstrijski poslanik v Petrogradu tekom današnjega dne podal nov predlog sporazumnega ravnanja Avstrije in Rusije v korist Bolgarije. Sazonov je predlog sprejel, med tem, ko ga je pred časom odklonil. Ruska diplomacija v Bukareštu dela s polno paro Bolgarom v korist.

TUREK.

Carigrad, 1. avgusta. Turške čete so zapustile bolgarsko ozemlje in bolgarske čete so zasedle prejšnje pozicije. Kar se pa tiče pripustitve Bolgarov k Egejskemu morju, se ta smatra samo za teoretično, ker so vsi kraji, ki gospodarsko kaj pomenijo in ne leže na višinah, Bolgarom odvzeti.

Odgovorni urednik Radivoj Korenč. Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisemnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Cenjenim obiskovalcem Trsta se priporoča prenočišče v hotelu H. Kosič, ulica Carradori št. 15. Cene nizke. — Skupno več dijakov. najnižja cena.

Vajenec za krojaško obrt se sprejme pri Ivanu Magdiču, Dunajska cesta 20. 700-3

KORESPONDENCA.

»Milada« naj divgne pismo in naj odgovori. Spr. 701-1

Laška kuhinja v Ljubljani.

Od danes naprej se dobe vsak dan sveže morske ribe in najboljše vino Teran iz deželne kleti Parenco.

Učenec

boljših staršev se sprejme v trgovino s špecerijo in železnino. — Anton Butara, Novo mesto.

Stanovanje

išče mirna stranka z veliko, ali dvema malima sobama in kuhinjo za november termin. Ponudbe do 6. avgusta pod »Stanovanje« na »Prvo anončno pis.«

I. društvo hišnih posestnikov v Ljubljani

ima pisarno od 1. avgusta t. l. naprej v prostorih spedijskega podjetja gospoda Frana Uherja v Šelenburgovi ulici števil. 4, v pritličju.

Sprejme se takoj močan, zdrav

dečko

poštenih staršev v trgovino s špecerijo in z deželnimi pridelki. Franc Kolenc, Celje, »Nar. dom«.

Odyetniška pisarna

(pisarna dr. Ravniharja) je za oddati s prvim novembrom t. l. Sodna ul. št. 6. Poizve se v trgovini Fr. Čuden.

Kavarna
»LEON«
odprta celo noč.
Gostilna
Florijanska ulica št. 6.

Sode

velike in male, stare in nove ima naprodaj

Ivan Buggenig,
sodarski mojster, Ljubljana,
Cesta na Rudolfovo železnico 7.

Na izbiri pošilja tudi na deželo: Krasne krila, kostume, nočne halje, perilo in vsako modno blago. Solidna tvrdka:
BLUZE
M. Krištofič - Bučar
Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša.
Neprekosljava v otroških oblekah :: in krstni opravi. ::

Simon Praprotnik
Jenkova ulica 7.
priporoča slavn. občinstvu svojo veliko zalogo ledenikov, vrtnih :: miz, stolov :: in sploh vsa v mizarstvo obrt spadajoča dela.
Delo solidno, zmerne cene, postrežba točna. Ceniki se pošiljajo franco in zastoj.

Lasne kite
najfinejše kakovosti po 5, 7, 9 in 12 kron — vse vrste lasne podlage in mrežice — barva za lasne in brado »Neril« po 2 in 4 K — toaletne potrebščine — lasulje, brade in druge potrebščine za maskiranje, vse po zelo zmernih cenah priporoča

Štefan Strmoli
brivec in lasničar
Ljubljana, Pod Trančo št. 1, (vogal Mestnega in Starega trga).
Izdeluje vsa lasničkarska dela solidno in okusno. Kupuje zmešane in rezane ženske lase.

Gramofonske plošče
Plošče preje K 4.—, sedaj samo K 1.95. Velikanska zaloga gramofonov! Zahtevajte cenike.
K 1.95 K
25 cm velike, dvostranske, priznane najboljše znamke prodajam radi velike zaloge pod last. ceno
Fr. P. Najec, Ljubljana, Stari trg št. 9.

Ustanovljena leta 1831. Največja zavarovalnica avstro-ogrske države
C. r. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu
Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg-Sv. Petra cesta št. 2, v lastnem domu.
Zavaruje zoper požar na poslopih, pohištvu in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih sestavih. — Tekom leta 1911. se je zavarovalo 21.289 oseb za kapital na 170 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 1063 milijonov kron. — Premoženje družbe znaša nad 417 milijonov kron.

Slovenci! Sponzorirajte se naše prekoristne
Ciril in Metodove šolske družbe!

Mednarodno spedijsko podjetje
R. RANZINGER, Ljubljana.
Ustanovljeno 1876. Telefon števil. 60.
Podjetje za prevoznino ces. kr. priv. juž. železnice. — Carinska agentura z kr. glavnega carinskega urada v Ljubljani. — Redni nabiralni promet na vse strani. — Reekspedicija in skladišča. — Ekspresni promet obojestr. — Transport in shranitev mobilij. — Agentura avstrijskega Lloydja.
Pisarna v mestu: Šelenburgova ulica 3. — Centrala in skladišče: Cesta na južno železnico 7. — Podružnica: Glavni carinski urad, južni kolodvor.

FRAN KRAIGHER
krojaški mojster
Gospodsk. ulica števil. 5
se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po meri. — Inozemskega in domačega blaga veeno na izbero. — Sprejema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmerne. — Izdeluje vsakovrstne svetovno znane gumbje iz svilne in blaga, trpežne tudi za eksport po morju. 229

Ne glede na vrednost blaga
dajem panama slamnike, ki so preje stali 12—14 K za 6 K
spalne obleke " " " 13—16 " " 7 "
bele obleke zadnje nov. " " " 40—50 " " 14 "
prašne plašče " " " 18—20 " " 10 "
Dalje velika zaloga pralnih oblek za gospode in otroke po najnižjih cenah.
Angleško skladišče oblek
O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

3 v Ljubljani, Židovska ulica 3
Prodaja
radi pozne sezije po zelo znižani ceni
slamnike za dame in deklice. . .
Modni salon
STUCHLY-MASCHKE
: Žalni klobuki vedno v zalogi. :
3 v Ljubljani, Židovska ulica 3

Izšla je znamenita strokovna knjiga
„Nauk o serviranju“,
neobhodno potrebna za hotele in gostilne, natakarje in natakarike, sploh za vsako hišo, ki mora kedaj postreči gostom.
Knjigi je dodano v pojasnilo razprav 96 tabel z raznovrstnimi vzorci in :: 338 nazornimi slikami. ::
V platno vezana knjiga stane K 5.—, po pošti K 5.50, proti povzetju K 5.70.
Naroča se le pri »Deželni zvezi gostilničarskih zadrug na Kranjskem« ali pri upravnistvu »Gostilničarskega Vestnika«, Ljubljana, Gradišče 7. — Pošilja se le proti naprej plačani naročnini ali proti povzetju.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najrazpogojnejših kombinacijah pod tako ugodnimi ko nobena druga zavarovalnica.
Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšajšimi se vplačili.

Rezervni fond K 58.461.432.56. — Izplačane odškodnine in kapitalije K 123.257.695.77.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Vsa pojasnila daje čigar pisarne so v lastni bančni hiši
Generalno zastopstvo v Ljubljani

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojasnila daje čigar pisarne so v lastni bančni hiši
v Gosposki ulici št. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.
Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomski tatvini pod zelo ugodnimi pogoji. — Zahtevajte prospekte